

[Jens Thomsen.]

I en længere Redegørelse gør Ministeren det derefter saadan op, at han vil bevise, at jeg har fremsat en usandfærdig Beskyldning mod ham.

Da Ministeren i Bladet havde søgt at stemple mig som en uvederhæftig Person, sendte jeg Udclip til Dr. Schmidt sammen med følgende Skrivelse — det er ganske kort —:

„Hr. Dr. Schmidt.

Den 8. December 1938 gav De mig i en Telefonsamtale Meddelelse om, at De i Januar 1937 havde haft en Samtale med Landbrugsministeren for at faa øget Støtte til Forsøgene mod Mund- og Klovesygen.

Samme Dag fremsatte jeg denne Oplysning i Folketinget. Ministeren bestred Rigtigheden, men da der blev sagt, at Oplysningen stammede fra Dr. Schmidt, tav Ministeren.

Nu vil jeg bede Dem, Hr. Dr. Schmidt, om at bekræfte eller benægte Deres Meddelelse til mig ved at underskrive vedlagte Erklæring og overstrege et af Ordene „bekræfter“ eller „benægter“.

Erklæringen lød saadan:

„Undertegnede Dr. Schmidt bekræfter (benægter), at jeg i en Telefonsamtale har sagt til Folketingsmand Jens Thomsen, at jeg i Januar 1937 havde en Samtale med Landbrugsministeren for at faa Støtte til Forsøgene mod Mund- og Klovesygen.“

Jeg modtog følgende Skrivelse fra Dr. Schmidt:

„Hr. Folketingsmand Jens Thomsen. Efter Deres Ønske skal jeg herved bekræfte, at jeg, saaledes som jeg allerede tidligere har meddelt Dem telefonisk, i Begyndelsen af Aaret 1937 havde en Samtale med Landbrugsminister Bording angaaende Mund- og Klovesyge-Vaccination, og at jeg herunder bl. a. havde Lejlighed til at gøre Ministeren bekendt med de Resultater, som dengang forelaa fra Forsøgene udført paa Statens Seruminstitut.“

Dr. Schmidts Brev beviser fuldt ud, at han vedstaar sin Oplysning til mig angaaende hans Samtale med Ministeren, og det beviser, at Ministerens Beskyldning mod mig er fuldstændig uberettiget. Det beviser, at mine Bemærkninger i Herning-Bladene om Dr. Schmidts Skrivelse til Direktør Helsted var rigtige, og det beviser, at Landbrugsministeren har misbrugt den Erklæring, som hans højeste Embedsmand havde faaet fra en Embedsmand.

Det er efter min Mening en meget alvorlig Forseelse af en Minister.

Betegnende for Ministerens manglende Interesse for Mund- og Klovesygen er ogsaa Ministerens Udtalelse i „Social-Demokraten“, hvor han oplyser, at Dr. Schmidt sorterer under Indenrigsministeren, og derfor kunde han ingen Bevilling eller Afslag faa af Landbrugsministeren.

Det er altsaa ligegyldigt, hvad der sker i Kampen mod Mund- og Klovesygen; det rører ikke Landbrugsministeren en Fjer, naar Opfinderen blot ikke sorterer under Landbrugsministeriet.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen brugte det Udtryk her, at Dr. Schmidt i Januar 1937 havde haft en Samtale med Landbrugsministeren, hvorunder han havde meddelt, at han havde Midlerne mod Mund- og Klovesygen. Nu kan jeg ikke vide, hvilke Samtaler Dr. Schmidt har hverken med Landbrugsministeren eller andre, men det er i hvert Tilfælde en Umulighed, at Dr. Schmidt kan have sagt noget saadant. I den Skrivelse, der foreligger fra Dr. Schmidt med Ansøgning om at faa stillet Midler til Raadighed for yderligere Undersøgelser, en Skrivelse af 12. Oktober til Seruminstitutet, gør Dr. Schmidt Rede for, hvorledes det vilde være af stor Vigtighed at gennemprøve, hvorledes en kombineret Serum- og Vaccinebehandling vilde virke. Han siger dèr:

„Da Forsøg paa Kvæg i større Stil er overordentlig bekostelige og vanskelige, vil der være Grund til, at man til foreløbig Orientering foretog en Forsøgsrække over det nævnte Problem paa Marsvin.“

Dr. Schmidt gaar videre og siger, at naar man har gjort disse Forsøg, kommer det Tidspunkt, hvor man maatte gaa videre med Forsøg paa Kvæget.

Det er klart, at det er umuligt, at Dr. Schmidt i 1937 kan have udtalt sig om dette Middel til Landbrugsministeren paa den Maade, naar han i Oktober over for sit eget Institut har givet Udtryk for det rent foreløbige Stadium af Forsøgene, man endnu var paa. Jeg forstaar slet ikke, hvad det ærede Medlem tænker sig i denne Forbindelse. For den Bevilling, Dr. Schmidt skulde have, skulde han — og det vidste Dr. Schmidt godt — søge hos Indenrigsministeriet, og Dr. Schmidt mener den 12. Oktober, at nu er Tiden inde til at søge denne Bevilling. Sagen kom til mig i Slutningen af Oktober, og de nødvendige Midler blev stillet til Raadighed den 15. November.